

Almanya Yeni Hükümetinin Koalisyon Sözleşmesi ve Nükleer Enerjinin Gelecekteki Rolü

Dr. Thomas Behringer, KTG Genel Müdürü (Kerntechnische Gesellschaft)

Hazırlayan: Yüksel Atakan, Dr.Radyasyon Fizikçisi, ybatakan4@gmail.com 18.04.2025

Değerli KTG Üyeleri, Saygıdeğer Hanımefendiler ve Beyefendiler,

Açık konuşmak gerekirse, bir reaktör mühendisi olarak bu uzman bilgilendirmesini kaleme almak benim için hiç de kolay değil. Yeni koalisyon sözleşmesinde “çekirdek”, “atom”, “reaktör”, “SMR” (Küçük Modüler Reaktörler) gibi anahtar kelimeler arandığında ya hiçbir sonuç çıkmıyor ya da ancak “füzyon” başlığı altında sınırlı ifadelerle rastlanıyor. Füzyon konusunda bile açıkça “nükleer füzyon” teriminden kaçınılmış; oysa bu ifade hem daha doğru hem de fiziksel açıdan daha yerinde olurdu. “Nihai depolama”, “geçici depolama” ve “radyoaktif” gibi kelimelere dair de hiçbir şey yok, gerçekten hiçbir şey. Görünüşe göre bu konular artık gündem dışı; zira bu meseleler nasılsa gelecek nesillere bırakıldı diye alaycı bir yorum yapmak mümkün /1/.

Nükleer teknolojiyle ilgili olarak sadece şu ifadeler yer alıyor:

"Füzyon araştırmalarını daha fazla desteklemek istiyoruz. Hedefimiz: Dünyanın ilk füzyon reaktörünün Almanya’da kurulmasıdır."
ve "Füzyon santrallerini nükleer enerji yasası dışında düzenleyeceğiz."

Füzyon enerjisi için bu elbette güzel bir gelişme – ki bu teknoloji daha uzun süre araştırma aşamasında kalacaktır – ama nükleer fisyon teknolojisi için oldukça üzücü bir durum. Almanya siyasetinde SMR’lerle ilgili umut vaat eden gelişmeler artık tamamen gözden çıkarılmış gibi görünüyor. Oysa şu anda bu konulara yatırım yapılabilecek ciddi bir mali kaynak da mevcuttu. Bu, yalnızca nükleer teknoloji için değil, aynı zamanda Almanya’nın bir araştırma ve inovasyon ülkesi olarak konumu için de kötü bir işaret. Görünen o ki, ülke bilinçli şekilde dünya genelindeki gelişmelerden koparılmak isteniyor.

Gelin şimdi, Almanya’da kapatılmış olsa da hâlâ fiziksel olarak mevcut olan ve siyasi bir değişimle yeniden faaliyete geçirilmesinin çok anlamlı olabileceği tesislere bakalım. Burada kastedilen, mevcut nükleer santrallerin yeniden devreye alınması ve nükleer enerjiye, büyük ölçekli güç reaktörleriyle yeniden giriş yapılmasıdır. Bu bağlamda varılan sonuç şu: Alman nükleer enerji santralleri için “çifte anlamıyla” nihai sonun başlangıcı 9 Nisan 2025 tarihiyle ilan edilmiştir ve artık çanlar tamamen susmuştur.

Son kalan üç reaktörün nihai kapatılması 15 Nisan 2023’te gerçekleşmişti. Ancak geçen yıl sonuna doğru yapılan erken seçimlerle kısa süreliğine bir umut ışığı doğmuştu. Nükleer teknoloji sektörü tarafından sunulan yoğun ve bilimsel temelli argümanlarla bu gidişatın tersine çevrilmesi ve gerekirse devlet eliyle santrallerin yeniden devreye alınması talep edildi. Bu tartışma medyada da geniş yankı buldu; hatta BILD gazetesi bile konuyu manşet yaptı. Ancak bu süreçte santrallerin sahipleri – yani işletmeciler, bugünün sökümcüleri – ve enerji şirketleri nerelerdeydi? RWE, ardından E.ON ve nihayet koalisyon sözleşmesinden hemen

önce, 3 Nisan 2025'te EnBW; tümü Handelsblatt ve FAZ gibi gazetelerde çok temkinli açıklamalar yaptı, hatta bazıları açıkça yeniden devreye alma fikrine karşı çıktı. Araştırma ve bilim çevrelerinden de ciddi eleştiriler eksik olmadı.

Buna rağmen, CDU/CSU meclis grubunun bazı üyeleri, koalisyon sözleşmesinin hazırlanmasında yer alan 16 çalışma grubundan birinde, en azından kapatılmış tesislerin yeniden devreye alınması konusunu gündeme taşıyabildi. TÜV incelemesi yapılması, hatta geçici olarak sökülme işlemlerinin durdurulmasıyla bazı genç reaktörlerin tekrar aktive edilmesi planlanıyordu – elbette bunun için ciddi kaynaklar ayrılması gerektiği bilinciyle. Ancak SPD bu konunun tartışılmasını dahi istemedi ve bu şekilde konu tamamen kapanmış oldu.

Geriye dönüp baktığımızda, Almanya'da nükleer enerjiye dair yıllarca süren tartışmalar – herkesin deyimiyle – sona erdi. Bu, Almanya Federal Cumhuriyeti tarihinin belki de en talihsiz tartışmalarından biriydi. 1973'te, tren yolu olmayan ve 2700 nüfuslu küçük bir bağıcılık köyü olan Wyhl'de planlanan nükleer santralle başlayan bu tartışma, 50 yılı aşkın bir sürenin ardından bana göre oldukça üzücü bir şekilde sona erdi.

Peki şimdi, Almanya'daki nükleer enerji ve nükleer teknoloji açısından KTG topluluğuna ne kaldı? Yanıt şu: Öncesine kıyasla daha az değil. Zira 2000'li yılların başında başlatılan ve Fukuşima sonrası Merkel tarafından yeniden hızlandırılan sözde “nükleer çıkış” planına rağmen, fiilen çok fazla değişen bir şey olmadı. Almanya hâlâ iyi yapılandırılmış bir nükleer sanayiye sahip. Bu sanayi yalnızca sökülme konusunda yetkin değil, aynı zamanda örneğin yakıt döngüsünün ön uç kısmında, dünya genelindeki nükleer santralleri uranyum ve yakıt çubuklarıyla da tedarik edebiliyor. Derneklerin görevleri de aynı kaldı: Kurumsal düzeyde bilgi birikiminin korunmasını desteklemek ve genç nesillerin teşvik edilmesini koordine etmek.

Son olarak, güçlü KTG topluluğumuzun korunması ve daha da sağlamlaştırılması hedefimiz olmalı. Bu düşüncelerle,

Saygı ve selamlarımla,
Dr. Thomas Behringer
KTG Genel Müdürü
(Kerntechnische Gesellschaft e.V.)

KTG-Uzman Bilgilendirmesi 04/2025, 14.04.2025 tarihli:

Kaynak: /1/ [Vollständige Nachricht ansehen](#)